

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

I. The Holiness of Shabbat

The heaven and the earth were finished, and all their array. On the seventh day G-d finished the work that He had undertaken: [G-d] ceased on the seventh day from doing any of the work. And G-d blessed the seventh day and declared it holy—having ceased on it from all the work of creation that G-d had done.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם:
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

II. The Unique Relationship of Bnei Yisrael to Shabbat

1. Exodus 31:13

And you, speak to the Children of Israel saying, nevertheless you will guard My Sabbaths, for it is a sign between Me and your children, for your generations, to know that I, Hashem, have sanctified you.

וְאָתָּה דַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת-שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
לְדַעַת כִּי אֲנִי ד' מְקַדְּשֶׁכֶם:

2. Rashi, loc.cit.

You, despite the fact that I have appointed you to command them concerning the building of the Mishkan, not let it be a light matter to push off the Sabbath on account of the work.

וְאָתָּה דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאָתָּה אַע"פ
שֶׁהִפְקַדְתִּיךָ לְצוּרָתָם עַל מְלַאכְתּוֹ הַמְּשֻׁכָּן, אַל יִקַּל
בְּעֵינֶיךָ לְדַחוֹת אֶת הַשַּׁבָּת מִפְּנֵי אוֹתָהּ מְלַאכְתָּהּ:

3. Rashi, loc. cit.

It is a great sign between us, for I have chosen you by letting you inherit the day of rest, upon which I rested.

כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם. אוֹת גְּדוֹלָה הִיא בֵּינֵינוּ,
שֶׁבְחַרְתִּי בְּכֶם בְּהִנְחִילִי לָכֶם אֶת יוֹם מְנוּחָתִי
לְמְנוּחָהּ:

III. The Prohibition on Sabbath Observance for Gentiles

4. Sanhedrin 58b

And Reish Lakish says, “a non-Jew who observes the Shabbat is liable to the death penalty, as the verse states (Genesis 8:22), ‘and day and night [they] will not rest’”. Mar said, “their prohibition is their death”, i.e., death is the standard penalty for transgression of Noahide laws. Ravina said, “even if he made the second day of the week Shabbat”. Objection: But if so,

ואר"ל עובד כוכבים ששבת חייב מיתה שנא'
(בראשית ה, כב) ויום ולילה לא ישבותו
ואמר מר אזהרה שלהן זו היא מיתתן אמר
רבינא אפי' שני בשבת וליחשבה גבי ז'
מצות כי קא חשיב שב ואל תעשה קום עשה
לא קא חשיב

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

it should have been counted amongst the Seven Mitzvot! Resolution: The Seven Mitzvot only include negative commandments; positive commandments are not included.

IV. Concept #1: Rashi, the complete prohibition on rest

5. Rashi, loc. cit.

“A non-Jew who ‘rests’”—from his *melacha* for an entire day is liable to the death penalty, as the verse states (Genesis 8:22), ‘and day and night [they] will not rest’, and this is homiletically understood to refer to abstinence from *melacha* (productive work), and therefore applies to people. Do not ask: but “[they] will not rest” refers only to the six seasons mentioned in the verse, meaning that the natural cycle of seasons will not be nullified and will not cease to be! For what we are learning from this passage is that the verse also applies to people.

עובד כוכבי' ששבת - ממלאכתו יום שלם חייב מיתה שנא' יום ולילה לא ישבותו וקא דריש ליה לא ישבותו ממלאכה דאבני אדם נמי קאי ולא תימא לא ישבותו אהך ששת עתים דקרא קאי כלומר לא יבטלו ולא יפסקו מלהיות: פשיטא לא גרסי' דהא טובא קמ"ל דאבני אדם קאי:

6. Rashi, loc. cit.

Ravina said, “even if he made the second day of the week Shabbat”—Do not say: the “sabbath” that Reish Lakish is speaking about is where he is resting out of a perceived religious obligation, like observing a “sabbath” on Shabbat, which is the sabbath for Israel, or on Sunday, when the Christians observe a “sabbath”. Rather, rest *in general* is prohibited to Gentiles; they may not refrain from productive activity, even on a day which is not designated as a sabbath. In fact, [Ravina said,] “the second day of the week” because it is the first day of the week that is not a designated sabbatical day, and this can also apply to the third and fourth days.

אמר רבינא אפי' שני בשבת - לא תימא שביתה דקאמר ר"ל לשום חובה קאמר דלא לכוון לשבות כגון בשבת שהוא יום שביתה לישראל או אחד בשבת ששבותין בו הנוצרים אלא מנוחה בעלמא קא אסר להו שלא יבטלו ממלאכה ואפי' יום שאינו בר שביתה שני בשבת יומא קמא דלאו יום בר שביתה נקט וה"ה דהוה מצי למינקט שלישי ורביעי:

7. Torah Temimah on Genesis 8:22:17

It appears to me that Rashi’s reasoning goes accord to the Midrash (Rabbah, Chapter 25), that during the Flood, the constellations did not cease functioning, nor did the natural world change. And if so, it is impossible to read the

*פירש"י עובד כוכבים ששבת ממלאכתו יום שלם חייב מיתה שנאמר ויום ולילה לא ישבותו, ודריש לא ישבותו ממלאכה דאבני אדם נמי קאי, ולא תימא לא ישבותו אהנך ששת עתים דקרא קאי כלומר לא יבטלו ולא יפסקו מלהיות, עכ"ל.

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

verse as applying to the seasons or the constellations, since even until today they have not “rested”. Therefore, the verse is explained as referring to people. In other words, that they should not refrain from *melacha*, no matter the time or season.

But the reason for this mitzvah has not been explained at all, nor the punishment of death for it. Perhaps it can be explained according to that which is written in Avot d’Rabbi Natan, chapter 11, on the verse, “six days you shall work and perform all of your *melacha*”. What does the verse teach us when it says, “all of your *melacha*” after it has stated that “six days you shall work”? It includes a person who owns courtyards or fields that are in a state of ruin, and implies that he should go and work in them, for a person only dies through idleness. And the explanation is simple: if idleness causes a person to die before his time, even if a person does not have specific work demands, he should nevertheless try to find for himself some productive work, even if it is not immediately necessary just to make sure that he does not become idle and die. And it is important to have the verse in mind that states, “productive work gives life to its owner”—because it truly does give life.

According to this, we can say that the reason why the Holy One, Blessed is He, commanded man to work, is to insure that he does not cause his own death. It follows that the expression, “liable for death” implies, “has forfeited his soul”.

And despite the fact that it would be logical that this should apply, not only to Gentiles, but to Jews as well, we could say that a Jew can busy himself with Torah learning and prayer during his rest. This is not the case for a non-Jew, who, if he engages in intensive Torah learning, he is liable to the death penalty. His engagement in Torah learning as it pertains to his Seven Mitzvot is relatively shorter and easier.

Therefore, he has no other option than to involve himself in productive work—although

ולא פירש הטעם למה באמת לא נאמר דקרא קאי אששת עתים ולא אדם, ונראה דס"ל כמ"ד במ"ר (פ' כ"ה) דבימי המבול לא שבתו המזלות ולא נשתנו סדרי בראשית, וא"כ אי אפשר לפרש דקאי על העתים ועל המזלות אחרי שגם עד היום לא שבתו, ולכן פירש דקאי אדם, כלומר שבכל העתים והזמנים לא ישבתו ממלאכה – והנה לא נתבאר בכלל טעם מצוה זו והעונש מיתה על זה, ואולי יתבאר ע"פ מ"ד באדר"נ פ' י"א על הפסוק ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך, מה ת"ל ועשית כל מלאכתך [ר"ל אחר דכתיב ששת ימים תעבוד] להביא מי שיש לו חצרות או שדות חרבות ילך ויעסוק בהם, מפני שאין אדם מת אלא מתוך הבטלה, ע"כ, והבאור פשוט דכיון שהבטלה גורמת מיתה לאדם קודם זמנו, לכן אע"פ שאין לו לאדם מלאכה הצריכה לו, בכ"ז ישתדל להמציא לו איזו מלאכה שהיא אף שאינה צריכה לגופה עתה, ורק כדי שלא ילך בטל ולא ימות, ויש לכוין ע"פ זה המאמר גדולה מלאכה שמחיה את בעליה – מחיה ממש.

ולפי זה י"ל בטעם הדבר שצוה הקב"ה על עבודת האדם כדי שלא יגרום לעצמו מיתה, ויהיה לפי"ז באור הלשון חייב מיתה מעין כונת הלשון מתחייב בנפשו. ואע"פ דלפי"ז הי' מן הדין שלא דוקא בעובד כוכבים אלא גם בישראל יהי' הדין כן, י"ל דישראל יכול לעסוק בתורה ובעבודה בעת שבתו, משא"כ עובד כוכבים העוסק בתורה הי' חייב מיתה [ע' לפנינו בר"פ ברכה תורה צוה לנו וגו'] , והעסק בשבע מצות דידהו מועט וקל, א"כ אין לו דרך אחרת להתעסק כי אם במלאכה, והמאמר באדר"נ אולי איירי באיש המוני שאינו מסוגל לעסק התורה. ועדיין צ"ע במש"כ הרמב"ם בענין זה בפ"ט ה"ט ממלכים דדין זה הוא רק אם שבת לשם מצות שבתה שעשאו לעצמו כמו יום השבת, ורק אז חייב מיתה, ולפי דברינו הלא אין נ"מ לכאורה באיזו כונה שובת, ויש ליישב דכל זמן שאינו שובת כשבת השבת, שבתה שלמה, אינו בטל ממש ממלאכה, דהלא עוסק הוא במלאכות קלות ובצרכי אוכל נפש, ואין להאריך עוד..

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

perhaps the explanation from Avot d’Rabbi Natan is referring to an unlearned person who is not capable of engaging in deep Torah study. And still, more study is needed to understand what the Rambam wrote (Hilchot Melachim 9:9), that this law only applies where a non-Jew has refrained from *melacha* to fulfill a “mitzvah” of sabbatical rest that he has created for himself like Shabbat—that only in such a case is he liable to the death penalty. Yet, according to what we have said, his intention should not make a difference. But it can also be said that any time he is not resting according to the parameters of a Shabbat type of rest, a full observance of Shabbat, he is not truly refraining from *melacha*, since he is involved in certain activities of productivity, such as food preparation, cooking, and we need not elaborate further.

V. Concept #2: Rambam—Creating a New Religion

8. Rambam, Hilchot Melachim 10:9

A Gentile who engages in Torah study is liable to the death penalty. He should only study the Seven Mitzvot [of B’nei Noach]. Similarly, a Gentile who rests, even on another day of the week, in the sense that he has made this a sabbath for himself, is liable to the death penalty. It goes without saying that this is especially true if he has made that day a *mo’ed* for himself. The general rule is that we do not allow them to create a new religion and to invent mitzvot for themselves from their intellects. Rather, let him become a righteous convert and accept upon himself all of the mitzvot or stay with his Torah [the Seven Mitzvot] without adding or subtracting anything. And if he engages in Torah study or invents new religious behaviors, we give him corporal punishment, penalize him and inform him that he is liable to the death penalty for this, although he is not executed.

עכו"ם שְׁעָסַק בַּתּוֹרָה חַיֵּב מִיָּתֵהּ. לֹא יַעֲסֹק אֶלָּא בְּשִׁבְעַת מִצְוֹת שְׁלֵהֵן בַּלְבָּד. וְכֵן עֲכוּ"ם שֶׁשָּׁבַת אֶפְלוּ בַּיּוֹם מִיָּמֹת הַחַל אִם עָשָׂהוּ לְעַצְמוֹ כְּמוֹ שֶׁבַת חַיֵּב מִיָּתֵהּ. וְאִין צָרִיךְ לֹאמַר אִם עָשָׂה מוֹעֵד לְעַצְמוֹ. כָּלְלוּ שֶׁל דָּבָר אֵין מְנִיחִין אוֹתָן לְחַדֵּשׁ דָּת וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת לְעַצְמָן מִדַּעְתָּן. אֶלָּא אוֹ יִהְיֶה גֵר צָדֵק וְיִקְבַּל כָּל הַמִּצְוֹת. אוֹ יַעֲמֵד בַּתּוֹרָתוֹ וְלֹא יוֹסִיף וְלֹא יִגְרַע. וְאִם עָסַק בַּתּוֹרָה אוֹ שָׁבַת אוֹ חֲדָשׁ דָּבָר. מִכֵּין אוֹתוֹ וְעוֹנְשִׁין אוֹתוֹ וּמוֹדִיעִין אוֹתוֹ שֶׁהוּא חַיֵּב מִיָּתֵהּ עַל זֶה. אֲבָל אֵינוֹ נֶהְרָג:

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

9. Lechem Mishna, loc.cit.

It appears to me that the Rambam's reasoning is based on that which is written [in Tractate Sanhedrin], that such a person is not actually executed, because the question was asked [Tosefot], "there is nothing that is permitted to a Jew that is forbidden to a Non-Jew", for there are the cases of a Non-Jew who observes the Sabbath or who learns Torah. In such cases, it is a mitzvah for a Jew, and prohibited to a Non-Jew. Tosefot stated that the aforementioned principle of *לית מדעם* does not apply where it is a mitzvah for Jews. But the Rambam's opinion is exactly the opposite—where it is not only permitted to a Jew, but is a mitzvah, there is no reason a Non-Jew would be prohibited or liable for the death penalty because of it. Therefore, the Rambam explains that the liability is Rabbinic in nature, based on a proof-text, not a full warning—for there is no such thing as a Biblical prohibition for a Non-Jew where something is permitted to a Jew, as Chazal have stated, "there is nothing that is permitted to a Jew that is forbidden to a Gentile", i.e. Biblically. Now, with regard to the objection raised in the Gemara, "let it be counted as one of the Seven Mitzvot", this specifically refers to the prohibitive aspect of what is listed in the Seven Mitzvot, as the Kesef Mishna notes. And since this "death penalty" that is mentioned here is Rabbinic, it follows that all "death penalties" mentioned in this section of the Gemara are Rabbinic.

VI. Concept #3: Yad Rama—Idolatry, Theft, Social Problem of Appearing to Create a New Religion

10. Yad Rama on Sanhedrin 58b-59a

And Reish Lakish said, "a Gentile who refrains from *melacha* for an entire day, [is liable to the death penalty] etc., as the verse states, 'day and night, they will not cease'". And the implication is that this principle also applies to human beings, that *they* will not refrain from *melacha*.

עכו"ם שעוסק בתורה וכו'. ינ"ל טעם לרבינו במ"ש דאין נהרג עליה משום דהוקשה לו מה שאמרו בפרק ד' מיתות ליכא מידעם דלישראל שרי ולעכו"ם אסור דהא איכא עכו"ם ששבת ועכו"ם שעוסק בתורה דלישראל מצוה ולעכו"ם אסור והתוס' הקשו קושיא זו דלא אמרינן הכי בדבר שהוא מצוה לישראל ורבינו נראה לו הסברא בהפך דאדרבא דכיון דלישראל לא די שהוא מותר אלא אפילו מצוה הוי א"כ לא הוה לן לאסור לעכו"ם בכך ולחייבו מיתה לכך מפרש רבינו דהאי חיוב מיתה מדרבנן הוא וקרא אסמכתא בעלמא דלא הוי אזהרה גמורה דאזהרה מן התורה ליכא בדבר שלישראל שרי וכמו שאמרו ליכא מידי דלישראל שרי ולעכו"ם אסור כלומר אזהרה מן התורה ומה שהקשו בגמרא דליחשבה גבי שבע מצות היינו דוקא לענין איסורא לבד וכמ"ש הרב כ"מ וכיון דהאי חיוב מיתה שהזכיר כאן הוי מדרבנן הוא הדין נמי חיוב מיתה שהזכירו גבי עכו"ם שהכה את ישראל כפי האי גוונא הוא דבחד לישנא איתמרו כל הני מימרי חדא בתר חברתה בהאי סוגיא:

ואמר ריש לקיש עכו"ם ששבת ממלאכה יום שלם כו' שנאמר ויום ולילה לא ישבותו ומשמע ליה נמי אבני אדם שלא ישבתו ממלאכה ומתמהינן פשיטא דקס"ד דבשביתה שהוא לשם חובה קא מיירי כגון אלו הערביים ששובתים ביום ו' לשם ע"ג ואפי' היכא דשובתין בשבת

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

Then the objection is raised: פשיטה, “it is obvious!”, because the assumption of Ravina is that the gemara is referring to cases where non-Jews might observe a sabbath out of a false, assumed obligation, like the Arabs who cease work on Fridays in the name of their “idolatry”, or even a case where a Gentile rests on Shabbat itself, for the sake of Heaven—where, since he is not commanded to do this, it is like theft? [Yet, the gemara is *not* referring to cases like these and therefore the law is *not* obvious. Rather,] Ravina is stating that, even where a non-Jew is resting on Tuesday [i.e., not on the Muslim or Christian “sabbath” days], where there is no “obligation”, but simply to rest, since he is intentionally ceasing work, he is committing an offense because it *appears* as if he is establishing a sabbath day for himself, and creating a religion based on his own ideas.

Rabbi Moshe ben Maimon (Rambam), may he rest in Eden, contextualizes this in his sefer *Mishna Torah* as *actually* establishing a sabbath for himself and creating a religion based on his own ideas. But according to his reasoning, the objection of פשיטה assumes the gemara is speaking of a Gentile who ceases from work on the Jewish sabbath, and the objection, “that is obvious” is raised, because this is definitely a case where a non-Jew kept a sabbath in the name of an idol, meaning that his sabbath-keeping is an expression of his idolatry, meaning that it is an idolatrous practice [and therefore it is obvious that he incurs the death penalty for *avoda zara*]. And an objection is raised: even on the third day (Tuesday), where he has not established a sabbath day for idolatrous purposes, since he has established it as a rest day, and the verse *lo yishbotu* is a positive mitzvah to be involved in productive work.

With regard to the objection regarding the mitzvah to establish courts (which is a positive mitzvah and is included in the Sheva Mitzvot), it is resolved by viewing this too as a negative

לשום שמים כיון דלא אפקוד עלה הוה ליה כגזל ופריק רבינא לא נצרכא אלא לשלישי בשבת שאין כאן שם חובה כלל אלא לנוח בעלמא כיון שמתכוון לשבות חייב לפי שנראה כקובע שבת לעצמו ובודה דת מלבו.

והרב רבי משה בר מיימון נוחו עדן מוקים לה בספר משנה תורה בקובע שבת לעצמו שנמצא בודה דת מלבו ולהאי סברא דידיה הא דמקשינן פשיטה הכי מפרשי' לה דקא ס"ד כו' בשבת קאי ואמטול הכי כי קא מתמהינן פשיטה כיון דודאי לשם ע"ג קא עביד היינו עובד ע"ג ומפרקינן לא נצרכא אלא אפילו לשלישי בשבת דלא קביעא ביה שבת לע"ג אפ"ה כיון דקבעיה לשם שבת חייב לפי שבדה דת מלבו. ומקשי' ולחשבה גבי שבע מצות ומפרקינן כי קא חשיב שב ואל תעשה קום עשה לא קחשיב ולא דלא ישבותו קום עשה מלאכה הוא. ומקשינן והא דינין דקום עשה (ודין) [ודון] הוא וקא חשיב ליה ומפרקינן התם שב ואל תעשה נמי איכא שב ואל תדין דין עול ומש"ה קא חשיב ליה:

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

commandment, to not render crooked legal judgements.

VII. Concept #4: Me'iri—Creating a New Religion, Becoming an Influencer, Permission to Observe Other Mitzvot

11. Me'iri, Sanhedrin 59a

A *Ben Noach*, whom we have seen acting “piously”, i.e. he has established for himself days of rest—either Sabbath or Yom Tov—is deserving of punishment, although not execution. It is not only when he has established these things for himself based on our tradition, such as a Gentile who is observing the Sabbath, that we punish him, and we say to him, “either accept upon yourself the yoke of the mitzvot, or do not create new rituals from what is ours”; even if he fixes for himself other days [besides our Sabbath and Yom Tov] such as Monday, we do not allow him to create and establish a festival for himself where he keeps Sabbath laws as a festival, because it appears to others as if he is one of our people, and others will learn from him. But with regard to other mitzvot, we do not withhold these from him, for Chazal have instructed us to accept sacrifices and tzedakah from him. Additionally, the law is, if he engages in intense Torah study not for the sake of fulfilling its mitzvot, but to arrive at a deep knowledge of our Torah and Talmud, it is appropriate that he be punished, because other people will assume that he is a Jew, based on the fact that they see that he knows [Torah] and they will mistakenly follow his example. Nevertheless, any extent to which he engages in Torah study as it pertains to the Sheva Mitzvot and their details, and everything that results from them, even if the majority of the rest of the Torah is contained within them, we honor him even like we would the *Kohen Gadol*, because there is no concern that people will mistakenly follow him, for he is only studying that which pertains to him—and this is all the more true if his study is performed with the

בן נח שראינוהו מתחסד וקובע לעצמו ימי מנוחה שבת או יום טוב ראוי ליענש אע"פ שאינו נהרג ולא סוף דבר בשקובע את עצמו על שלנו והוא הרמוז כאן בגוי ששבת שעונשין אותו ואומרין לו או שיקבל עליו עול מצות או לא יחדש בנמוסיו משלנו אלא אף בשקבע לעצמו ימים אחרים כמו שאמרו כאן אף בשני בשבת שאין מניחין אותו לחדש בו ולקבוע יום חג לעצמו לשבות בו מתורת חג שזה נראה כמי שהוא מבני עמנו וילמדו אחרים הימנו אבל שאר מצות אין מונעין הימנו שהרי אמרו לקבל קרבנותיו וצדקותיו וכן הדין אם עסק בתורה שלא לכונת קיום עיקרי מצוותיה אלא שלבו חפץ לירד לידיעת תורתינו ותלמודינו ראוי ליענש מפני שבני אדם סבורים עליו שהוא משלנו מתוך שרואין אותו יודע ויבואו לטעות אחריו ומ"מ כל שהוא עוסק בעיקרי שבע מצות ובפרטיהם ובמה שיוצא מהם אע"פ שרוב גופי תורה נכללים בהם מכבדין אותו אפילו ככהן גדול שאין כאן חשש לטעות אחריו שהרי אף בשלו הוא עוסק וכל שכן אם חקירתו על דעת לבא עד תכלית שלימות תורתנו עד שאם ימצאנה שלימה יחזור ויתגיר וכל שכן אם עוסק ומקיים עיקרי מצותיה לשמה אף בשאר חלקים שבה שלא משבע מצות:

CAN NOAHIDES OBSERVE SHABBAT

intention of getting a full knowledge of the Torah where if he finds it perfect he will come back and convert, and especially if he studies and fulfills its mitzvot for their own sake, even in areas that are not from the Seven Mitzvot.

VIII. Other Mitzvot

12. Rambam, Hilchot Melachim 10:9

A Ben Noach who wants to perform any of the other mitzvot of the Torah (besides Torah study and Shabbat observance), in order to be rewarded for his devotions, we do not prevent him from doing them in accordance with their *halachot*. And if he brings an elevation-offering, we accept it from him. If he gives tzedakah, we accept it from him. And it seems to me that we would even distribute it to the poor of Israel.

בן נח שרצה לעשות מצוה משאר מצות התורה כדי לקבל שכר. אין מונעין אותו לעשותה כהלכתה. ואם הביא עולה מקבלין ממנו. נתן צדקה מקבלין ממנו. ויראה לי שנותנין אותה לעניי ישראל. הואיל והוא נזון מישראל ומצוה עליהם להחיותו. אבל העכו"ם שנותן צדקה מקבלין ממנו ונותנין אותה לעניי עכו"ם:

13. Chiddushei Hatam Sofer, Chullin 33a

See the Rambam (Hilchot Melachim 10:9), where it appears that [the Rambam] differentiates between a non-Jew and a Ben Noach. For [the Ben Noach] has accepted upon himself not to worship idols, and therefore he is permitted to observe the Sabbath and to fulfill any commandments he wishes to. Additionally, we accept sacrificial offerings from him, we teach him Torah, and we accept tzedakah from him. This does not contradict the principle that "a non-Jew who observes the Sabbath is liable to the death penalty"; a non-Jew who does not worship idols is permitted to observe the Sabbath. This answers the challenge brought in the gemara, "so let this be counted amongst the Seven Mitzvot!". It seems to me that Rambam bases his ruling on Nedarim 31a, where it is stated, "an idol-worshiper can observe mitzvot although they are not commanded to do so". The implication here is also that they are not *forbidden* to do so. [Now the halacha follows the anonymous opinion in Nedarim, for it is a later tractate than the rest of the Talmud.]

ועיין רמב"ם פ' יוד ממלכים ה' ט' וה' יוד שנראה שמחלק בין עכו"ם לבן נח שאותו קיבל עליו שלא לעע"ז וזה מותר לשבות ולקיים המצות שירצה ומזה מקבלים קרבנות ומלמדים לו תורה ומקבלים ממנו צדקה והשתא לק"מ מגוי ששבת מי איכא מידי דהרי גם גוי אם אינו עע"ז מותר לשבות. ומישוב ק' ש"ס ולחשבי' בהדי ז' מצות ונ"ל רמב"ם סמוך אש"ס נדרים ל"א ע"א עושים ואינם מצווים משמע גם אינם אסורים והלכה כסתם דנדרים דהוא בתרא טפי מסתם ש"ס דשאר מסכתות שהוא חיבור מאוחר: